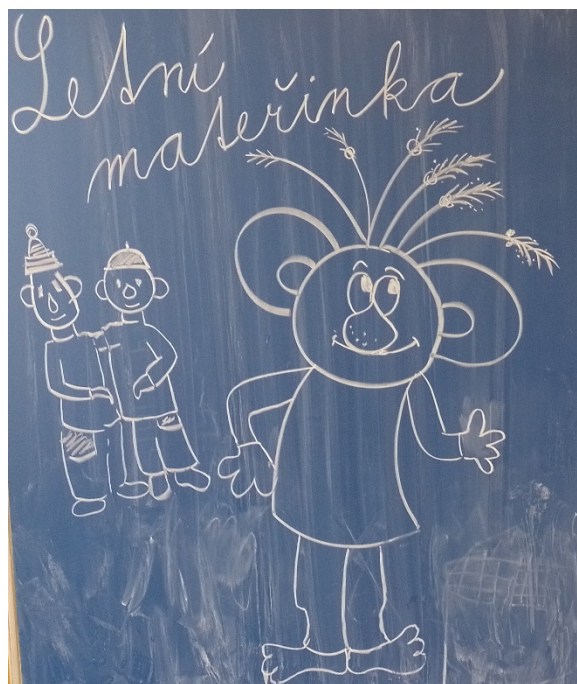


Tábor – Letní mateřinka

25. – 29. 7. 2022



Den 1. – pondělí 25. 7.

Naše společné dobrodružství s pohádkovými postavami z večerníčků započalo hned časně z rána, kdy nás před ZŠ Lesní přivítali Pat a Mat. Mnozí z nás uronili několik slziček, když se loučili s rodiči, ale ty jsme všechny úspěšně vysušili a pustili se společně do kreslení a seznamování se s novými kamarády z tábora. Poté jsme se statečně vydali s vedoucími a Patem a Matem na prohlídku školy, abychom se na jejich chodbách neztratili a bezpečně věděli, kde máme šatnu, záchod, hudebnu a třídu, kde svačíme nebo vyrábíme.

S Patem a Matem jsme poté shlédli jedno z jejich dobrodružství, konkrétně když zavařovali jahody pomocí svých šikovných ručiček a automatické pračky. Následovala svačinka z domácích zásob, po které jsme se vydali pomoci postavit našim dvou kutilům domečky pro skřítky. Musíme uznat, že Pat s Matem se mají od dětí ledacos učit, protože jejich domečky byly opravdu propracované.



K obědu jsme měli květákovou polévku, kuře na paprice s těstovinami a k tomu na pití višňovou nebo citronovou šťávu, popřípadě vodu. Po obědě jsme se rozdělili na dvě skupinky. První skupinka šla s Patem a Matem poslechnout si pohádku a odpočívat, zatímco druhá šla do třídy, kde starší děti dělaly

pracovní listy, aby byly v září připraveni do školy a mladší děti mohly naopak rodičům nakreslit něco pěkného. Pro zájemce nechyběla ani hudební dílnička, kde se děti seznámily se základními hudebními nástroji a vytvořily “orchestr“, který nastudoval lidové písničky za doprovodu boomwhackerů.

K odpolední svačince jsme dostali kousek jablíčka a jahodovou müsli tyčinku. Jelikož se nám líbila práce našich skvělých dvou kutilů s jahodami, rozhodli jsme si také jednu vyrobit, aby nám sloužila jako záložka do knížky. Po výtvarné dílničce jsme se přesunuli na krásné hřiště s trampolínou a dřevěným hradem, kde se děti vyřádily před příchodem jejich rodičů, rozloučily se s Patem a Matem a upalovaly domů.



Všechny děti musíme pochválit. Jsou moc šikovné. Věci, které děti nechaly ve škole (láhve, jahůdky atd.), jim rozdáme další den ráno. Už se moc těšíme, až se zítra zase všichni sejdeme a zjistíme, jaká pohádková bytost, nás bude očekávat.

Den 2. – úterý 26.7.

V úterý ráno na nás čekalo překvapení. Místo Pata a Mata se u nás objevili Mach a Šebestová, ovšem bez psa Jonatána, kterého nechali u paní Kadrnožkové doma. Ranních slziček od prvního dne ubylo a ty, které zůstaly, byly do pár minut s pomocí školáků ze 3.B. a jejich kouzelného sluchátka úspěšně vysušeny. Jakmile jsme se všichni sešli, zkusili jsme společně přijít na to, jak funguje kouzelné sluchátko našich nových kamarádů. Šebestová pomocí sluchátka vyčarovala z dětí vrabčáky, slony, zajíce a jiné další tvory ze zvířecí říše. Po protažení celého těla během rozvíčky, nás Mach se Šebestovou naučili taneček na jejich písničku “My jsme žáci 3.B.“.



Následovala svačinka z vlastních zdrojů, po které jsme shlédli jednu z příhod Macha a Šebestové, kteří byli na výletě v ZOO. A protože jsme také chtěli mít kousek ZOO doma, rozhodli jsme se vyrobit si kožíšky od zeber, či žiraf, a tak jsme trhali a lepili jako diví. Ve zbylém čase, před obědem, pokud jsme měli hotovou práci, jsme si hráli na hřišti za školou a závodili ve štafetách. Děti si předávaly míček mezi sebou a posunovali se postupně k cíli.



Abychom dostali od pana kuchaře oběd, museli jsme ukázat, že umíme v tichosti počkat před jídelnou, než se nám uvolní místa k sezení. Protože jsme tento úkol zdárně splnili, byl nám odměnou vývar s domácími nudlemi, rizoto s kyselou okurkou a citronová šťáva. Po obědě jsme se opět rozdělili na dvě skupiny. První šla s Machem a Šebestovou přečíst příběh o tom, jak získali kouzelné sluchátko a potom si na chvíli zdřímnout, zatímco druhá skupinka dělala grafomotorické listy (vlnovky), vybarvovala omalovánku s Machem a Šebestovou a také si zahrála klidové hry. Některým se odpočinek a spánek líbil natolik, že ho chtěli protáhnout až do příchodu rodičů.

Vidina svačinky v podobě kakaového Termixu, rohlíku a čokoládky na závěr, však vyhnala i ty největší lenochy z pelíšku. Po odpolední svačince a rozdání všech položek z koutku ztrát a nálezů, jsme opět vyrazili na zahradu, kde jsme společně s Machem a Šebestovou tančili na písničku „Mami, mami, vem mě do ZOO“ a zopakovali jsme si taneček z rána na písničku z Macha a Šebestové. Pak děti trávily své poslední chvílky s žáky 3.B. na trampolíně a dřevěném hradu a nezapomněly ani na společnou fotku s nimi, než si je vyzvedli jejich rodiče.

Koutek ztrát a nálezů se nám, ale po odchodu dětí opět rozrostl, nemusíte se však bát, všechny věci (i „muchláček“) tam do dalšího dne počkají na své majitele a majitelky.

Než Mach se Šebestovou poprosili sluchátko, aby je odneslo domů, nechali u vedoucích zprávu: „Děti byly moc šikovné a pracovitě. Dokázaly krásně spolupracovat během štafetového běhu a pomáhat si navzájem ve všech činnostech. Moc se nám s nimi na táboře líbilo a doufáme, že zítra s nimi bude nový návštěvník také tak spokojený, jako jsme byli my.“ A my už jsme všichni moc zvědaví, kdo bude tím záhadným středečním návštěvníkem.



Den 3. – středa 27.7.

V dnešní deštivý den, nás nemohl přivítat nikdo jiný než postavička, která má něco společného s vodou. A tak se stalo, že naším střeďečným záhadným návštěvníkem z pohádky byl Rákosníček. Ale aby mohl Rákosníček dorazit, museli jsme mu nejprve nakreslit rybníček i s rybičkami. Po příchodu všech dětí jsme si užili dobrodružství s padákem, se kterým jsme opakovali barvy, hráli na sochy, snažili se udržet na padáku balonky a probíhali jsme pod ním a měnili si přítom místa.



Nechyběla ani pohádka o tom, jak Rákosníčkovi málem vyschnul rybník, což ale díky deštivému počasí u nás nehrozilo. Nasadili jsme proto pláštěnky a vyrazili si vyrobit paletu přírodnin od Rákosníčkova rybníku. S krásně pestrými paletami jsme se vrátili na svačinku, po které následovala hudební dílna, v rámci které děti poznávaly písničky z pohádek, pohrály si se svým hlasem a zpívaly lidové písničky, které si samy doprovodily na orffovy nástroje. Nechybělo ani zopakování tanečků z minulých dní a relaxace s kreslením na kamarádova záda při relaxační hudbě.



Protože už jsme byli netrpěliví, vyrazili jsme rychle na oběd, ovšem cestou jsme zapomněli, že nám pan kuchař nedá oběd, pokud budeme příliš hlasití, a proto jsme si cestu na oběd museli projít znova, ovšem tentokrát potíšeji. K obědu jsme nakonec dostali rajčatovou polévku, krutí pečení s dušenou zeleninou a bramborem. Pítí dnes bylo na přání, buď citronové, višňové nebo voda. Ranních slziček jsme se sice téměř zbavili, za to při obědě se nám jich pár objevilo.

Situaci naštěstí zachránilo odpolední čtení pohádky, ať už ve skupince spáčů, nebo ve skupince kreslířů a tvořílků, kteří stihli nejen grafomotorické listy s hvězdičkami pro Rákosníčka, ale i omalovánky, nebo nakreslit obrázek pro rodiče, či dokonce pro vedoucí. Následovala odpolední svačinka, tentokrát složená z borůvkového koláče a kousku melounu. Kvůli nepříznivému počasí jsme se tentokrát všichni rozhodli si místo hřiště užít výtvarnou a hudební mini dílničku, než přijdou rodiče.



I přesto, že na nás dopadla střeční krize, spojená s nepříznivým počasím a neočekávanými slzičkami u některých táborníků při obědě, se nám podařilo uskutečnit všechny aktivity, které si pro nás Rákosníček připravil. A my už se s napětím těšíme, co si na nás zítra připraví další pohádková bytost.



Den 4. – čtvrtek 28.7.

Rákosníček si s sebou odnesl deštivé počasí, a tak jsme čtvrtý den mohli zahájit lukostřelbou s Rumcajsem nebo vymalováváním omalovánek z pohádek s Mankou, kteří k nám dorazili až z dalekého lesa Řáholce. Po příchodu všech dětí jsme si vyzkoušeli část eko projektu Minimax a mravenec, kdy jsme se ocitli v roli malinkatých mravenečků a zkusili si, jak to mají mravenci těžké, když je kolem nich všechno obrovské a že bychom rozhodně neměli v přírodě mravenečky zašlapávat. Následně, jsme šli s Rumcajsem vyrábět korále. Zatímco Rumcajs je vyráběl jako dárek k narozeninám pro Manku, my ostatní jsme je vyráběli jako dárek pro naše rodiče, nebo někoho pro nás blízkého.



Následovala svačinka, po které jsme se prostřednictvím pohádky o tom, jak se dal Rumcajs na loupežnické řemeslo a přesídlil z Jičina do lesa Řáholce, dostali do tří částí loupežnickova nového bydliště. V první části Řáholce, jsme museli po slepu připevnit ocásek kanci na správné místo. Kdo se trefil nejbližší, získal při vyhlášení barevnou odměnu – pastelky. Stejně tak byli odměněni nejpresnější lukostřelci, kteří v druhé části Řáholce pomáhali Rumcajsovi ulovit večeři pro rodinu. Třetí část Řáholce byla kouzelná, protože v ní žili jak zvířátka lesní, tak i zvířátka ze statku, nebo ZOO. Naším úkolem bylo všechna zvířátka pochytat a společně roztrdit do správných skupin.



Po namáhavém pobytu v lese Řáholci, následoval výlet do jídelny na oběd. Tentokrát se nám podařilo dojit v tichosti hned na první pokus, a tak jsme si mohli vychutnat hovězí vývar se zeleninou a těstovinami ve tvaru zvířátek a jako hlavní chod masovou směs se zeleninou a dušenou rýží. Pití opět bylo dle výběru jednotlivého strážníka.

Po obědě následovala burza z kolekce ztráty a nálezy, po které už jsme mohli na pohádku. První skupinka měla pohádku u stolečku, zatímco druhá v pelíškách. Někteří z nás byli však tak unavení, že se rozhodli během pohádky změnit své působiště, ze skupiny u stolečku byli přeneseni do pelíšků. Po odpočinku a svačince, ke které tentokrát byl sýrový sandwich s ledovým salátem, jsme se přesunuli na dětemi milované a toužebně očekávané hřiště s trampolínou. Dnes dokonce i s Rumcajsem, který s dětmi lovil při lukostřelbě večeri na další dny.

Rumcajs dnes říkal, že se mu u nás moc líbilo, že tu máme šikovné děti a rád by se za námi znovu někdy přijel podívat. Jestli je však tak roztržitý jako jsme my, tak se tam někde ve škole určitě zapomněl a zítra si ho tam budeme moci vyzvednout, tak jako všechny naše ztráty a nálezy, kterých se nám tu dnes nakupilo velmi mnoho. Už se moc těšíme na zítřek, jaké všechny postavičky a masky k nám na poslední den dorazí.

PS.: Zpráva pro Samíka – žlutý smajlík byl Rumcajsovými pomocníky úspěšně vyloven z hlubin pod trampolínou a čeká na tvůj návrat.



Den 5. – Pátek 29.7.

Poslední táborový den si pro nás nepřipravil nikdo jiný než samotný Večerníček, který si na pomoc přivedl i postavičky z minulých dní, konkrétně Rumcajse, Rákosníčka a Šebestovou. Společně si pro nás připravili pohádkový maškarní ples. Samozřejmě na takový ples jsme nemohli přijít bez kostýmů, a tak se celý tábor proměnil v princezny, kovboje, kočky, superhrdiny nebo jiné pohádkové bytosti.



Ještě, než jsme vyrazili na maškarní ples, rozhodli jsme si vyrobit škrabošku, abychom měli masku i na další plesy. Škrabošky jsme si vyzdobili a tavnou pistolí k nim přilepili ozdobná peříčka. Kdo už byl hotový, tak s Rumcajsem hrál pohybové hry. Večerníček si nás následně všechny svolal na ranní rozvíčku, po které následovala svačinka z vlastních zdrojů a uklízení všech našich věcí do batůžků.

Pak už na nás čekal samotný pohádkový maškarní ples, plný zábavných aktivit a zajímavých odměn. Večerníček nás nejprve rozehrál hrou na sochy. Hlavním bodem byla překážková dráha, kterou si každý z nás musel projít. Nejprve jsme se museli sklouznout po skluzavce, pokračovali jsme házením míčků do košíku, poté proběhli s míčkem na lžici slalom, proběhli přes obruč, přeskočili švihadla, a nakonec zazvonili na zvonek v cíli. Nechybělo samozřejmě ani taneční okénko na písničky z pohádek a zábava s balonky, které si děti mohly nakonec, když byly hodné, odnést domů. Nechyběly ani odměny pro děti za jejich taneční kreace a celkově za zvládnutí tábora a splnění všech úkolů a her.



Náš poslední táborový oběd byla bramborová polévka a jako hlavní jídlo byl holandský řízek s bramborem. Na pití měl každý strávník podle svého výběru buď višňovou nebo citronovou limonádu. Panu kuchařovi a paním kuchařkám jsme se rozhodli poděkovat za vynikající obědy, které nám celý tábor vařili tím, že jsme po sobě uklidili všechny talíře a příbory úplně sami.

Následoval odpočinek, buď v pelíšku při poslechu Maxipsa Fíka, nebo Macha a Šebestové ve výtvarné dílně, kde jsme si k tomu ještě vyrobili Večerníčkovu čepičku, a zkusili grafomotorické listy od víly Amálky. Po odpočinku na nás čekalo překvapení ve formě nanuků, které nám připravili Kubíkovi rodiče, kterým moc děkujeme. Ke svačince dnes byla maková buchta a kousek jablka. Po svačince jsme se už vydali naposledy na naše oblíbené hřiště, kde si nás rodiče vyzvedli.

Jsme rádi, že jsme se takhle všichni mohli celý týden potkávat a děkujeme dětem, že byly tak hodné a do všech aktivit se s námi zapojily. Všechny pohádkové postavičky se vrátily do pohádek a všechny děti se vrátily ke svým rodičům a třeba se zase příští rok všichni společně setkáme.

